יקירי רמת השרון לדורותיהם
1973-2012

עיריית רמת השרון
המחלקה לתרבות וארועים

הספר הופק ע"י עיריית רמת השרון, מחלקת תרבות ואירועים

מנהל הפרוייקט: אלי שגיא

עריכה וכתיבה: סמדר ליזרוביץ, משה גבר, מיכל רובין, עדי אורלין

עיצוב גרפי: פילבסקי | זידנר אקסטרטגיה

הפקה: פילבסקי | זידנר אקסטרטגיה

סייעו לתחקיר: לאה עינב, דבורה ציון, שולה פסקין, אליעזר מאירוביץ', חגית מנו

צילומים: הארכיון ההיסטורי רמת השרון, מחלקת דוברות, עיריית רמת השרון

כל הזכויות שמורות לעיריית רמת השרון

©℗ לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לאכסן במאגר מידע, לשדר או להקליט בכל דרך או בכל אמצעי אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר, כל חלק שהוא מן החומר שבספר זה.
שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורשת בכתב מעיריית רמת השרון.

הדפסה: א.ג הדפסות בע"מ.

נדפס בישראל, 2012.

תוכן עניינים:

דבר ראש העיר | 4

הקדמה | 5

יקירי רמת השרון 1970-1979 | 8

יקירי רמת השרון 1980-1989 | 12

יקירי רמת השרון 1990-1999 | 26

יקירי רמת השרון 2000-2009 | 57

יקירי רמת השרון 2010-2012 | 124

אינדקס | 148

דבר ראש העיר

תושבים יקרים,

רמת השרון התברכה בתושבים בעלי מידות תרומיות נעלות, שעשו למען הציבור ותרמו לו מכישרונותיהם, מזמנם ולא פעם גם ממונם.

לאורך כל השנים ידעה רמת השרון להוקיר את האנשים הללו ומדי שנה כיבדה העירייה את פועלם של קומץ נבחרים וצירפה אותם למועדון מכובד ומצומצם של "יקירי רמת השרון.

אין ספק, רבים אחרים ראויים אף הם לתואר זה. רק מספר קטן של אנשים, מתוך אלפי מתנדבים הפועלים שלא על מנת לקבל פרס, מקבלים את התואר מספר קטן של אנשים. עלי לציין, כי רבים וטובים, ראויים לא פחות, לא זכו בתואר זה בעיקר בגלל הקריטריונים שנקבעו מזה שנים רבות, בהם גילם של מקבלי התואר, מעל 70 שנה.

בספר מיוחד זה קיבצנו את סיפוריהם של מקבלי העיטור לאורך השנים, כמפעל של הוקרה לפועלם הרב. ואכן, כל אחת ואחד מן הזוכות והזוכים בעיטור זה הם אנשים משכמם ומעלה וראויים במידה שאין ממנה. באותה נשימה ספר זה הוא גם הצדעה לכל אלה שנותרו מחוץ לרשימה הנכבדה של מקבלי העיטור, אך מעשיהם ותרומתם לקהילה הולכים כעמוד אש לפני המחנה.

הסיפורים שבספר זה משמרים ומתעדים עשיה גדולה והם, יחד עם אלה שלא נדפסו כאן, מהווים מופת לבני הדור הצעיר, אך גם דוגמה לדורות הבאים.

שלכם,
יצחק רוכברגר
ראש העירייה

הקדמה

ספר זה, המוקדש לכל יקירי רמת השרון, יוצא לכבוד חגיגות ה- 90 לרמת השרון.

הענקת התואר "יקיר רמת השרון" הינה מסורת רבת שנים אותה מקיימת עיריית רמת השרון מתוך רצון להוקיר ולהודות לאנשים שפעלו למען הזולת ותרמו תרומה משמעותית לקהילה.

התואר "יקיר רמת השרון" הוענק לראשונה בשנת 1973 על ידי ראש המועצה מר פסח בלקין לרגל חגיגות ה- 50 לייסוד המושבה ו- 25 שנה לעצמאות מדינת ישראל. מר בלקין העניק את התואר לכ- 70 משפחות המייסדים.

בשנת 1983 ניתן התואר שוב על ידי ראש המועצה מר מנחם שרמן, במלאת 60 שנה לרמת השרון ו- 35 שנה למדינת ישראל. בשנות ה- 90 ניתן התואר לסירוגין והחל משנת 1999 ועד היום מוענק התואר ברציפות מדי שנה. עד היום קיבלו את התואר למעלה מ- 100 איש.

סיפור חייהם של יקירי רמת השרון שזור בהיסטוריה של המדינה שבדרך, משואה לתקומה, מפזורות ארצות אירופה והעלייה הבלתי לגאלית, ממרבד הקסמים ומפזורות אסיה ואפריקה.

חלקם אף ילידי הארץ וחלקם נמנים עם ראשוני רמת השרון, "עיר שלום" דאז, ובפיהם סיפורים מרשימים ומרגשים על היווסדה של המושבה ועד היותה עיר. רוב היקירים היו חברי הפלמ"ח וההגנה, האצ"ל והלח"י, לחמו במלחמות ישראל והודות להם ולכמותם זכינו בהגשמת חלום הדורות - הקמת מדינת ישראל.

כל היקירים תרמו את חלקם בתחומי העשייה המגוונים, כאשר המכנה המשותף לכולם הוא רוח ההתנדבות ואש הנתינה הבוערת בהם עוד מצעירותם. אוזנם קשובה למצוקות הזולת, לבם פתוח וידיהם מושטות לעזרה - תמיד לתת ולא לקחת.
כל אחת ואחד תרם בתחום אחר, באופן אישי או באמצעות אחד מארגוני המתנדבים בעיר, וכולם יחד תרמו לשיפור חיי החברה, הקהילה ואיכות החיים ברמת השרון.

ולסיום, יקירות ויקירי רמת השרון יקרים, אנו מצדיעים לכם על תרומתכם למדינה ולמושבה, שהפכה בינתיים לעיר.
אנו מאחלים לכם בשם קהילת רמת השרון, שתמשיכו בתרומה ובנתינה עוד שנים רבות, בבריאות טובה, בשמחה ובנחת.

אתם עמוד האש ההולך לפני המחנה, מי ייתן ועשייתכם הנפלאה תשמש דוגמא ומופת לדורות הבאים ומורשתכם תונחל לדור הצעיר, דור העתיד.

טל עזגד
סגן ראש העיר
ויו"ר ועדת יקיר
רמת השרון

גיא קלנר
חבר מועצה
מחזיק תיק התרבות
ויו"ר ועדת חגיגות ה-90

אלי שגיא
מנהל מחלקת
תרבות ואירועים
מנהל חגיגות ה-90

עיריית רמת השרון

"עניני אחריות לעולם אינני מתנדב בכתב או בשיק אלא בגוף ליבו של הנושק" (אלטרמן)

יקירי רמת השרון בשנים 1970-1979

יקירי רמת השרון לשנת 1973 – אות הוקרה למייסדים

בשנת 1973, לרגל חגיגות 50 שנה לרמת השרון ו-25 שנה למדינת ישראל ניתנו תעודות היקיר הראשונות כאות הוקרה למייסדי רמת השרון. כולם עסקו בחקלאות ובפיתוח רמת השרון החל מהקמתה כ"עיר שלום".

אקר יהושע ולינה
אקר צבי ושיינקה
ביאליק יוסף ומאשה
בן-דב אפרים וציזה
בנימני יצחק וברכה
בנימיני צבי-נחום ורחל
בן שלום יעקב דוד ושושנה
ברמן דוד ורחל
גוטמן נחמיה לאה
גוטמן דב ואטל
גלוזשניידר נח וטובה
גלוזשניידר חיים ודבורה
גלטשטיין משה
גנין יצחק ואידלה
דורון בן-ציון והדסה
דורון שלמה ונצחיה
הורוביץ צבי וסתירה
המאירי אהרון ושושנה
הנטמן נח ויהודית
הק נח וזהבה
וולמן שלמה ומינה
וייסברג יוסף ועליזה
וייסוסר מרדכי ורחל-לאה
ויינברג מרדכי ודבורה
זיק קלמן ולאה
זמיר אלכסנדר ולאה
חבצלת משה ושרה
טרודלק זליג וגיטל
טשדנובסקי דב ואסתר
יואל אליהו ורחל
יונג מרדכי ורחל
יוסימוב אליהו ונחמה
ילסקי מאיר וחסיה
יעקובובסקי נח ונטי
כהן שמעון וצביה
כהנסקי אהרון ומרים
כספי יצחק ומרים
לאופר משה ושושנה
ליבוביץ אברהם ופנינה
ליפשיץ אברהם ושושנה
מאירוביץ מנחם וחיה
מולר אבא וסימה

יקירי רמת השרון לשנת 1973 – אות הוקרה למייסדים

מלכין יוסף ופייגה
מילר שמואל ועטל-רחל
משורר ברוך וציפורה
משורר דוד ומינה
משורר מנדל ושרה
נהרי אלכסנדר וגולדה
סיני חיים צבי ובלומה
עזריאלי חנוך ורות
פיקר יהושע וחיה
פיקר יוסף והדסה
פרוורי יצחק וביילה
פרידמן דוד ומרים
צוקרמן אברהם ודבורה
קליגמן אליהו ודבורה
קלמן יוסף ולאה
קמינסקי בצלאל וחיה
קפלן-רוזנצר אייזיק ופנינה
קריניס זאב ואסתר
קרן צבי (הירשהורן) משה ושיפרה
רוטנברג יעקב ושושנה
רוטנברג אברהם וחנה
רייבין טוביה ואסתר
שוכן יצחק ומלכה
שוורצברג דב ושושנה
שלוינסקי יצחקה ופרידה
שמואלי צבי ופרידה
שפיר (ברגמן) אברהם ומילה

באותו מעמד ניתנו גם תעודות הוקרה "אזרחי כבוד" ל:

הרב אדלשטיין צבי יהודה
בן חיים חייבי ולואיזה
חכם שמואל
פרופטה דוד וסול
רשף דוד
ד"ר שטיין גאורג אליהם ושולמית

יואב מבלי לרצות לקחת, ולאז מתוך הרצליה (נתן אלתרמן)

אביוב מרים
אגבבה משה
גרמן זהבה ז"ל
הנדלסמן זלמן ז"ל
יעקובי פייבוש ז"ל
לוי מרדכי (מוטקה)
מאירוביץ' אליעזר
מרקוביץ' אורי ז"ל
סלייפר חנה ז"ל
צאלח אברהם ז"ל
שרוני מאיר ז"ל
פיפר לודוויג (לוץ) ז"ל

יקירי רמת השרון בשנים 1980-1989

אביוב מרים

יקירת רמת השרון
לשנת 1983

ילידת רוסיה, 1922. נשואה לדן, אם לאיתן, אורנה ואיה. התנדבה ל"הגנה" משנת 1941 ועם קום המדינה גויסה לצה"ל. הגיעה לרמת השרון בשנת 1955. עבדה בשכונת מורשה עם עולים חדשים מארצות שונות בעקירת הבערות ובסיוע להתאקלמותם בארץ. בשנת 1968 התנדבה לוועד למען החייל ולוועד הציבורי למען השוטר. ניהלה את בית הנוער בנווה מגן מאז 1982. הוכרזה כ"אזרחית השנה של רוטרי", והרבתה לפעול בהתנדבות לטובת האגודה למלחמה בסרטן, איכות הסביבה, "צוות", גדוד תותחנים "נמר" ואף הוכתרה כ"יקירת האגודה למען החייל". מרים בעלת תעודות הוקרה על מבצע "שירותרום 81", ו"יקירת ההסתדרות" לשנת 1988. מרים ממשיכה את פעילותה הענפה בארגוני ההתנדבות ברמת השרון, ובמיוחד מרכזת את פעילותה של האגודה למען החייל בעיר. היא דוגלת בעזרה לזולת, אהבת הזולת וכבוד הדדי. בתעודת ההוקרה בה קיבלה את תואר "יקירת רמת השרון" צוין: **"על פועלך המסור למען הקהילה ותרומתך המיוחדת לוועד למען החייל".**

אגבבה משה

יקיר רמת השרון
לשנת 1983

יליד בגדד בעיראק, 1937. נשוי לבתיה, אב לארבעה, סב לעשרה נכדים. בשנת 1952 עלה ארצה והגיע למעברת רמת השרון. בתחילת דרכו עבד בחקלאות, בניין ותעשייה. משנת 1958 התקבל לעבוד כפקיד במרפאת "קדמה" בעיר, והתמנה לאחר מכן למזכיר המרפאה. משה הקדיש את עצמו לעשייה רבה למען החברה, הקהילה וכלל התושבים, בהתנדבות ובמתן עצות. הוא עזר, כיוון והדריך את הזקוקים ליד מלטפת, אנשים שהגורל התנכר אליהם, בכך שהעניק חום, אהבה ונשמה. הוא השיב מיידית לכל פניה של חלש או מקופח, ובכך הצליח להחדיר תקווה לשינוי המצב ולעתיד טוב יותר. בשנת 1983 העניקה לו המועצה המקומית את תואר "יקיר רמת השרון". בתעודה נאמר: **המועצה המקומית רמת השרון העניקה לך, משה אגבבה, תואר הכבוד של יקיר רמת השרון, במלאת 60 שנה להיווסדה, ו-35 שנה למדינת ישראל. וזאת על פועלך המסור למען הקהילה. על כך תבוא על הברכה".**

גרמן זהבה ז"ל

יקירת רמת השרון
לשנת 1983

ילידת רוסיה, 1918. נשואה לצבי, אמא לשתי בנות. אמה נפטרה כשהייתה תינוקת בת יומה. בשנת 1922 לקח האב את בני המשפחה למסע עליה בלתי לגאלית לארץ ישראל. שנה תמימה נדדה זהבה בת הארבע עם משפחתה דרך טורקיה עד נמל יפו אל תל-אביב הקטנה, בה גדלה. בשנת 1943 נישאה לצבי גרמן והם הקימו את ביתם ברמת השרון. זהבה בוגרת סמינר "מזרחי" בירושלים ו"לוינסקי" בתל-אביב. בשנים 1938-1955 עבדה כמורה בבתי הספר "זרובבל" (ת"א), סג'רה, גבעת עדה, רמת השרון ונווה מגן.
בשנים 1956-1980 כיהנה כמנהלת בית הספר "נווה מגן". זהבה העמידה דורות רבים של תלמידים שוחרי תרבות ורחבי אופקים, ושמרה על קשר עימם גם בבגרותם. לאחר יציאתה לגמלאות עסקה וטיפלה בהתנדבות בנושאים חברתיים ברמת השרון. הייתה יו"ר האגודה למלחמה בסרטן ברמת השרון, סייעה לוועדת החינוך, סייעה בקליטת העלייה מרוסיה, לימדה עברית עולים חדשים, אימצה משפחות עולים בשנות ה-90, ועודדה אמנים מחבר העמים. היא נודעה ביחסה החם אל כל נזקק וביתה היה פתוח לכל אדם.

הנדלסמן זלמן ז"ל

יקיר רמת השרון
לשנת 1983

יליד רוסיה הלבנה, 1904. עלה ארצה בשנת 1925 והצטרף להכשרה בקיבוץ גבעת השלושה, שהוקם באותה תקופה בתחומי פתח-תקוה כדי לשמש בסיס למאבק למען העבודה העברית. גזבר הקיבוץ דאז היה לוי שקולניק, (לימים לוי אשכול, ראש ממשלת ישראל.)
מאוחר יותר למד זלמן ב"מקווה ישראל" חקלאות ופרדסנות. ב-1935 יצא לחפש לו אישה במחוזות ילדותו, וחזר עם חנה מבית רבינוב ממינסק. בני משפחותיהם שנשארו מאחור נספו בשואה. זלמן וחנה השתקעו ברמת השרון הצעירה. זלמן החל לגדל פרדס, אך מלחמת העולם השנייה קטעה את אפשרויות הייצוא של פרי הדר. הפרדסים נעקרו ובמקומם נשתלו גני ירק. זלמן סיפק ירקות לצבא הבריטי והרבה לסייע לחבריו החקלאים בעצה ובהדרכה. היה פעיל בוועדה החקלאית ברמת השרון וקיבל ב- 1985 גם את אות יקיר החקלאות על התמדה ודבקות ביצירה החקלאית ברמת השרון. זלמן לא זנח עד גיל מאוחר את החקלאות וכשפרש השכים מידי יום לאימוני כושר גופני. נפטר בשנת 2003 בגיל 99. השאיר אחריו בן ובת ושבעה נכדים ונכדות. על קברו נאמר "זלמן היה 99 קילוגרמים של ציונות בלי אף טיפה של שומן".

יעקובי פייבוש ז"ל

יקיר רמת השרון
לשנת 1983

יליד לטביה, 1912. עלה ארצה ב-1933. תושב רמת השרון במשך 73 שנים. נחשב כאחד האבות המייסדים של רמת השרון. מעורב בחיים הקהילתיים במשך שנים רבות. הקדיש את זמנו הפנוי להתנדבות למען תושבי רמת השרון עוד מתקופת המנדט הבריטי, במסגרת ועד המושבה וההסתדרות, בתחום החינוך והתרבות, ומאז קום מדינת ישראל כחבר המועצה המקומית במשך 16 שנה (4 קדנציות). היה שותף פעיל בביצוע האנדרטה לזכר בני העיר , הוציא לאור את הספר "בנינו"- לזכר 108 בנים שנפלו במלחמות עד לאחר מלחמת יום הכיפורים. כתב את ספר "הראשונים" על תולדות רמת השרון. בשנת 1980 יזם את הקמת עמותת "גיל לגיל", לקידום איכות חייהם של גמלאי המושבה. לאחר מכן, כיו"ר ועדת הגמלאים במועצה המקומית, יזם את מיזוג העמותה עם הסתדרות הגמלאים בהקמת "ביתנו", בה מילא תפקידי ניהול מרכזים בבית מלינוב. בשנת 1983 קיבל את תואר "יקיר רמת השרון", נבחר בשנת 1990 כ"איש השנה" ע"י מועדון רוטרי, על פעילות התנדבותית למען הקהילה, ובשנת 2003 הוענקה לו תעודת הוקרה מהעירייה, עבור מפעל חיים בה נאמר: **"הינך שם דבר ברמת השרון, העמוד ההולך לפני המחנה, אתה שייך לאחרוני דור הנפילים ואנו מצדיעים לך".**

לוי מרדכי (מוטקה)

יקיר רמת השרון
לשנת 1983

יליד איסטנבול שבטורקיה, 1927. נשוי לרינה, אב לשלוש בנות וסב לנכדים. עלה ארצה בשנת 1941, השתתף במלחמת השחרור כלוחם בירושלים ואח"כ במבצע סיני ובמלחמת ששת הימים. תושב רמת השרון משנת 1955. את פעילותו הציבורית התחיל זמן קצר לאחר הגעתו, במתן סיוע לאוכלוסיות נזקקות. הקים את סניף קופת חולים לאומית ברמת השרון. צמיחתו הגדולה של הסניף הביאה את יו"ר המועצה המקומית דאז, שמואל חכם, ומועצת המושבה להקצות אדמה לבניית בניין מפואר לקופת חולים לאומית ומוסדותיה. מוטקה שימש גם כמזכיר הסתדרות העובדים הלאומיים ברמת השרון וחבר בנק הלוואה וחיסכון, שתמך בחקלאי המושבה. במשך שנים עסק בפעילות ציבורית לרווחת אוכלוסיות נזקקות, בעיקר בשכונת מורשה. עזר במציאת מקומות תעסוקה, בתמיכה כספית, הלוואות ועזרה במציאת פתרונות דיור. פעל רבות בקליטת יהודי טורקיה שעלו לישראל בשנות השבעים וסייע להם במציאת תעסוקה ודיור. מוטקה שימש חבר בוועדת בנין ערים של המועצה בהתנדבות במשך 4 שנים. קיבל את תואר "יקיר רמת השרון" בשנת 1983, בו נאמר: **"על פועלך המסור למען הקהילה, תבוא על הברכה".**

מאירוביץ' אליעזר

יקיר רמת השרון
לשנת 1983

יליד הארץ (באר יעקב), 1922. נשוי לבלהה, אב לאמירה, דרורה ורונית. הגיע עם הוריו ל"עיר שלום" (היום רמת השרון) בגיל 6. סיים את היסודי (היום אוסישקין) במחזור ד'.
הצטרך להגנה בהיותו נער צעיר, ובמאורעות 1936-1939 היה בין האתתים הראשונים שפעלו בתקשורת איתות עם היישובים.
עם פרוץ מלחמת העולם השנייה יצא להכשרת הנוער העובד בקיבוץ מעוז חיים. בשנת 1942 התגייס לצבא הבריטי, ולאחר שחרורו היה ממייסדי כפר מונאש.
חזר לרמת השרון ב-1949 ועבד בוועד המושבה, עוד בטרם הוקמה המועצה המקומית. כשקמה המועצה, נתמנה לגזבר.
היה שותף פעיל לפיתוחה הראשוני של רמת השרון, מקליטת אנשי המעברה, דרך הקמת מוסדות חינוך ופיתוח השכונות. לאחר 30 שנה פרש, ניהל את סניף בנק אוצר החייל במושבה במשך 8 שנים, עבר לתפקיד בכיר בהנהלת הבנק, ובגיל 75 יצא לגמלאות.
אליעזר מאירוביץ', אחד מעמודי התווך של ראשית הקמת המושבה, חבר אגודת ידידי המדרשה להכשרת מורים לאמנות בעיר, בעל חמישה אותות של הצבא הבריטי. בעל אות ההתנדבות, אות על"ה, אות הלוחם בנאצים ועיטורי לוחמי המדינה, וכמובן, גם "יקיר רמת השרון".

מרקוביץ אורי ז"ל

יקיר רמת השרון
לשנת 1983

יליד הונגריה, 1912. בגיל 20 עלה ארצה כמשתתף ב"מכבייה" ומאז נשאר בישראל. בראשית חייו בארץ ישראל עבד בפרדסי השרון. בתחילת שנות הארבעים החליט להקים ספריה בשדרות רוטשילד בתל-אביב לדוברי הונגרית, וכך הפך למייסד הראשון של ספריה הונגרית בארץ. ב-1940 נישא לשושנה ורבין. ב-1943 נולד בנם הבכור, גיורא, שנפל ב-1973 במלחמת יום הכיפורים. ב-1945 נולדה בתם נחמה. אורי שירת בשנות החמישים בצה"ל כמג"ד בגדנ"ע. עם פרישתו החל לעבוד במועצת רמת השרון. ניסיונו בגדנ"ע סייע לו בעבודתו כמנהל לשכת הנוער. אישיותו הנדיבה, החמה והמבינה את נפש הנער, תרמו יותר מכול להצלחת מפעל חייו: החינוך המשלים ברמת השרון. בעבודתו זו התרכז אורי במפעלים חינוכיים רבים ברמה"ש כגון: בקייטנות ומועדוני נוער. את תואר "יקיר רמת השרון" קיבל בשנת 1983. אורי נפטר בשנת 1984.

סלייפר חנה ז"ל

יקיר רמת השרון
לשנת 1983

ילידת גרמניה, 1914. עלתה ארצה בשנת 1935 בגיל 21. הגיעה לרמות השבים ועבדה בלול ובגן הירק. לאחר שנתיים עברה לבן שמן, ושימשה סגנית לאם הבית בקבוצת הנוער. רצונה העז לחיות בקיבוץ הביאה לכפר רופין, אך היא נטשה מקום זה במעט אכזבה, ולאחר "נדודים" בתל-אביב, ירושלים, שדה נחמיה, נישאה והגיעה לרמת השרון עם בעלה ב-1954. חנה נרתמה לפעולות התנדבות למען הקהילה ועשתה רבות לקליטת העלייה של שנות החמישים. במקביל, פעלה בועדי ההורים בבתי הספר שם למדו ילדיה. היא הקימה עם חברים ארגון מתנדבים, וככל שרמת השרון התפתחה, כך גם גדלה פעילותם של חנה והחברים המתנדבים, שפעלו בתחומי החברה, הרווחה והחינוך. חנה המשיכה לעסוק במשך שנים רבות בקליטת העלייה האתיופית והרוסית.

בשנת 1983 הוענקה לה תעודת "יקיר רמת השרון" ובה נכתב: **"זאת לתעודה, כי המועצה המקומית רמת השרון, העניקה לך, חנה סלייפר, תואר הכבוד של יקיר/ת רמת השרון, במלאת 60 שנה להיווסדה, ו-35 שנה למדינת ישראל. וזאת על פועלך המסור למען הקהילה מימי המעברה ועד ימינו אנו. על כך תבואי על הברכה".**

צאלח אברהם ז"ל

יקיר רמת השרון
לשנת 1983

יליד עיראק, 1923. נשוי לשמחה ואב לאוריה, נועה ולנורית (ז"ל). עלה ארצה בשנת 1951. היה חבר מועצת רמת השרון למעלה מעשר שנים. היה חבר מועצת הפועלים כ-12 שנים. כיהן כיו"ר ועדת החינוך העירונית. פעל רבות לקידום האינטגרציה בחינוך ולקידום לבבות בין העדות השונות, כולל עזרה למיעוטי יכולת. בשנים 1952- 1970 שימש כמבקר קרן הביטוח לפועלי בניין. מ-1970 עד 1980 היה חשב קרן פנסיה של פועלי בניין. משנת 1980 עד 1988 כיהן כמנכ"ל הקרן. אברהם משקיע ימים רבים בהתנדבות בקהילה וכיום הוא חבר הנהלת "בית מלינוב".

בתואר הכבוד "יקיר רמת השרון" שהוענק לו בשנת 1983, נאמר: **"על פועלך המסור למען הקהילה ותרומתך המיוחדת לקירוב הלבבות בין העדות, על כך תבוא על הברכה".**

שרוני מאיר ז"ל

יקיר רמת השרון
לשנת 1983

יליד רוסיה הלבנה, 1914. עלה ארצה בשנת 1923. לאחר תקופת קצרה בתל-אביב, עברה המשפחה שנים קשות וכושלות של התיישבות בבאר טוביה הישנה, ולאחר ניסיון כושל נוסף של שנתיים בחדרה, עברה המשפחה בשנת 1929 לחלקת הקבע שלה ב"עיר שלום", לימים רמת השרון. מאיר גדל, למד ועבד במושבה, בנה בה את ביתו והקים את משפחתו. כנער היה ממקימי סניף "הנוער העובד" וחבר פעיל בו. ב-1935 בהיותו בשליחות עליה באירופה, הביא את זהבה בנישואים פיקטיביים כדרך לעליה, אך עד מהרה התפתחה ביניהם אהבה אמתית והם הפכו לבעל ואישה, הורים לאלון וניבה. בשנת 1944 רכש מאיר משאית והצטרף ל"ארגון המובילים של רמת השרון". שנים רבות עסק בהובלת ירקות מתוצרת המושבה לחיפה ולתל-אביב. במלחמת השחרור צורף עם המשאית לשיירה הגדולה האחרונה אשר עלתה לירושלים הנצורה, לאספקת מזון ותחמושת. בהמשך צורף לגדוד הרביעי של הפלמ"ח בפריצת "דרך בורמה" ובהובלת לוחמים יום ולילה לקווי החזית. מאיר המשיך לעבוד עם המשאית שלו עד שפרש לגמלאות בשנת 1979. אז חזר לכתיבה והוציא לאור שלושה ספרים. במקביל התנדב מאיר בבית מלינוב: הנחה שנים רבות את "עונג שבת" והדריך בהתנדבות קורס בשחמט. תואר "יקיר רמת השרון" הוענק לו בשנת 1983 על פעילותו ותרומתו רבת השנים לרמת השרון. מאיר נפטר ב-1999 והוא בן 85.

פיפר לודוויג (לוץ) ז"ל

יקיר רמת השרון
לשנת 1983

יליד גרמניה, 1909. בשנות לימודיו בגרמניה היה פעיל בארגוני נוער יהודיים וציוניים ובעיקר בארגון הסטודנטים ה- KJV. בשנת 1932 סיים את לימודי משפטים בהצלחה אך לא קיבל את התואר האקדמי בשל יהדותו. יצא "להכשרה" בקיבוץ "החלוץ" בממל (לימים קלייפדה שבליטא) ובסופה, בשנת 1934, עלה ארצה. עם חתימת הסכמי השילומים עם גרמניה, הוכר כזכאי במעמד שופט בית משפט עליון. בתחילת דרכו בארץ מצא עבודה במרפדיית רהיטים ולאחר מכן ניהל חנות רהיטים מצליחה בתל אביב. היה פעיל בסקצית הרהיטים של ארגון הסוחרים בתל אביב. במלחמת העצמאות התנדב עם רכבו לצה"ל והיה נהגו ומסיעו של קצין רפואה ראשי, ד"ר שיבר(שיבא), ברחבי הארץ. בשנת 1950 בנה את ביתו ברמת השרון. לוץ היה ממייסדי עמותת ביתנו (בית מלינוב) ומועדון רוטרי רמת השרון. היה פעיל במסגרות התנדבותיות שונות כמו האגודה למלחמה בסרטן, מל"ח, אגודת לב-אל-לב ועוד. הוא היה יקה, הומניסט וישראלי כאחד, איש שיחה נפלא, אדם אופטימי ומלא רוח חיים, שתמיד נכון לעזור בלי מגבלות של זמן או מאמץ. את התואר "יקיר רמת השרון" קיבל בשנת 1983 על פועלו למען הזולת ותרומתו לחיי הקהילה. נפטר בשנת 1990.